

מעשה ביונה

מעשה ביונה
שירדה על כתפי ממרומים,
קלה מאד
מגגות עיר החסד והרחמים

דממנו יחדו
שעה תמימה וכינינו הרוח.
רציתי לאמר לה:
תמימה יונה תמימה
קצאת לך מקום לנוח

מעשה ביונה
שצנחה עד כתפי
רכנה חמה

עד נגעו כר שפתי
יהיתה נוצתה אדמה

חיים גורי

חזל טוב... חזל טוב

ימי הולדת

14.3 אילון מסר

15.3 אביבה לינטון

ענת ארנברג

ענבר כהן

16.3 אריק ארנברג

יוסף סינה

מרב איתם

שושנה מדר

רות זיגדון

אופיר לבנקופף (נכדה לבית כהן.מ.)

17.3 גב' ראי גלס

זמי בן-צבי

ליאורה ודינשטיין

אבישג עדר

18.3 אריק לינטון

עירית גרשמן

רותם פרלסון

19.3 שושנה שרקי

אלעד שרקי

שקד ברק

רינה עדר

3.20 דני נמלי

אבי בן-אבי

קובי וולר (נכד למ. כהן)

ימי נישואין

17.3 רחל וישראל אבידור

דינה ודני קרמר

19.3 ענת ואדם מדר

20.3 אלינועה ודובי בר-דוד

לכל החברות וגם החברים, קרובים ולא כל כך
קרובים - אני מרגישה לא רע. אני מודה לכולכם
שאתם כל כך משתתפים בגורלי. בלי זה אני בטוחה
שלא היה לי כוח, שלא לדבר על משפחתי.
אבל לא כדאי לציין שמות, אחרת אסתבך.
תודה, תודה ואהבה, ג'ין

מה נשמע?

פורים השנה התקרב למימדים כמעט של פסח! ארבעה ימים של פסטיבל בלתי פוסק: משלוח מנות מכל עבר, מסיבות לכל גיל, הופעות, תחפושות, אפילו קוסם לגנים; לא היה חסר דבר לשלמות החג - מלבד מזג אוויר אביבי ונח! כאן לא המקום לחלק שבחים או ציונים - נהננו כולנו, וזה העיקר. לכל העמלים תודה.

- ריטה, (מבית ראשון במולדת) נכנסה לפינת הדיאטה במטבח, והיא מאושרת, היא אוהבת מאד לבשל, ואם רק יתנו לה, תפנק אותנו בבורשט ובבלינצ'ס אמיתיים.

- לפני שבוע ימים הארוח הכפרי שלנו השתתף ביחד עם יתר ה"צימרים" הקבוציים באזור, ביריד תיירות, שהתקיים בקניון השרון בנתניה. על יד ובתוך סל ענקי מלא סוכריות, העוברים ושבים יכלו למצוא פרנספקטים ודפי הסבר מכל הישובים בגליל שבהם יש ארוח. היתה התעניינות ערה (דרך אגב, עזריה אלון הפציר בנו לחדול מלהגיד "צימרים" - ולהשתמש במונח "לינון")

- חדשות על מקומות עבודה מחוץ לקבוץ: - פנינה גולן בשלבי סיום בעבודתה בקואופרטיב הגליל העליון וכבר התחילה לכהן כמנכ"לית של מפעל ליציקות שישי. תפקידה כרגע להעביר אותו מאזור ת"א לגליל, כנראה בכרמיאל.

- יהודה יהודה התחיל לפני זמן מה לעבוד במיג"ל (מרכז ידע גליל) שממול למועצה ה-אזורית, ועסוק בפיתוח ענף "דגי הנוי". אישתו, הילה הצטרפה גם היא למיג"ל ועו-בדת במעבדה לחקר מחלות עוף (לול). מעניין מה בדיוק הם מביאים הביתה לבנים? דגים או אפרוחים? (בדיחה, בדיחה!)

- בשבוע הבא מבקרת אצלנו בתו של מר הנריקס, ז"ל. מכיוון ו"בית הנריקס" הוא גם "בית איתמר ומיכל", נארח אותה במלוננו.

לכל לא-יודעי-הדבר, מר הנריקס היה היסטוריון צבאי בריטי, שכתב ספר "מאה שעות לסואץ" - על מבצע קדש, הוא התאהב בנוף הגליל ביקש וקיבל רשות לבנות לעצמו בית בכפר הנשיא, וישב בו מידי כמה חורפים ועסק בכתיבה. אחרי מותו הבית היה לרכוש הקבוץ. יתר פרטים מיצחק עדר, בבקשה.

- קבוצה גדולה של וותיקים התאספה במועדון ביום ג' על כוס קפה וצלוחית סלט פירות, לברך את אירית בן-חיים היוצאת ואת זמי בן-צבי הנכנס, בהחלפת תפקיד מרכז וו. - הגיל המבוגר. בהצלחה לשניכם.

- דרך צלחה לברוס וו. שנוסע לביקור ראשון באוסטרליה מאז עלה ארצה לפני 27 שנים. יש שם הרבה משפחה ואומרים שיש תקווה שיביא את ג'ימבו בחזרה לביקור "מולדת"!

- הזיזו את הטלפון הציבורי מסביב לפינה. דלת מעץ, ללא חלון. יש איורורור? לא מומלץ לאנשים שסובלים מקלסטרופוביה.

המשך - "מה נשמע"

- "לגדול עם שחר" סרטם של משפ' גדליזון - חוויה מרגשת מאד, שאחרי הצפייה בו קשה לעבור לסדר היום

ש ב ת ש ל ו ם

אלזה.

ת ו ד ה - ת ו ד ה

ל מ י כ ל ו ר ו ב י - שהרימו את כל הערב המוצלח הזה לתפארת.

ל ר י נ ה - "המפיקה"

ל ר ג' י ו ש מ ח ה - על הרעיונות, התמיכה והביצוע.

ל מ ע י ן פ.,	(	על הקישוט היוצא מן הכלל, שעשתה
י ע ל י ז י ו	(	את הערב המוצלח כל כך ושאוּלִי
ג ב י פ.	(	יישאר עוד קצת ונהנה מן
ולתאומת החינניות שלנו:	(	הארוחה גם בכיוון הויזואלי
ע י נ ת ו ט ל	(	שלה....

ל מ י ק י נ ו י - על ההנחיה

ל ק ו ר י ן ו א מ י ר ה - על המצלמות

ל א ש ר ו ג' ק י - על הכיבוד הטעים והמשמין...

ל א ל י נ ו ע ה ו ב ל ה ה - איפרתם שגעון!

ל ע מ ו ס - שהרקיד והקפיץ.

ל ש מ ע ו ן - מה היינו עושים בלעדיך?

ל ר א ו ב ן ו א נ ג' י - היה טעים טעים!

ל מ ו פ י ע י ם - היה שווה לצפות בכם מאוד.

ל א ר ו י ז - שדאג ל"סרטי מאפיה" בוידאו במשך כל השבוע

ו ל כ ל כ ל כ ם - שבאתם: ותיקים, אמצע וצעירים.

ת = ו = ד = ה ר = ב = ה !

לדוד משה היתה חווה איה איה או ובחווה היתה פרה (קדושה) איה איה או...

אני מתנגד מאד להצעתו של משה (בן חיים).

למשה יש שמיפה מאוד (מאוד מאוד) סלקטיבית. כאשר דברתי במועצה הכלכלית, הבעתי את דעתי שתשומת הלב של הבנקים לגבי אותם 25,000 ש"ח אינה הסיבה שיש לדחות מכל וכל את הצעתו של משה. לעומת זאת לדעתי (ולצערי) יש לתת משקל רב "לבנקים הגדולים והאכזריים" (כהגדרתו של משה) בשיקולנו למעשינו עכשיו ובעתיד.

למעשה בצענו בסוף שנת 1992 תהליך קשה וחשוב -

שלב א': המועצה הכלכלית - מתוך שיקולים כלכליים טהורים קבעה את מסגרת העבודה הכלכלית לשנת 1993. בתוך מסגרת זו נכללה מסגרת הוצאות הקיום לשנת 93. מסגרת הקיום חושבה על פי מסגרת הקיום לשנת 1992+תוספת בגין גידול אוכלוסייה+האינפלציה בשנת 1992+הכפלת השקעות החברה. בסוף שלב א' אישרה האסיפה את המסגרת הכלכלית כולל מסגרת הקיום - בקלפי.

שלב ב': המזכירות קבלה את עוגת התקציב ועמלה (קשות) לחלקה לפרוסות. בשנה שעברה אחת הפרוסות היתה שי לחג. השנה בחרה המזכירות שלא לכלול פרוסת שי לחג בתקציב הקיום ולהפריש סכום זה לתקציב קיום אחרים שנראו לה (למזכירות) חשובים יותר. בסוף שלב ב' אישרה האסיפה את חלוקת מסגרת הקיום שהציעה המזכירות - בקלפי.

תהליך זה על שני שלביו מאפשר לנו בניית תכנית עבודה למכלול המסובך הזה שקוראים לו קבוץ - שמערבב קהילה ועסק גם יחד. לדעתי, אם בחברה כלכלית רגילה יש חשיבות למסגרות תקציביות אזי על אחת כמה וכמה חשוב הדבר בקבוץ, היות וכל הזמן ישנם מעין ניגודי אינטרסים (קונפליקטים) בין הצד העסקי לצד החברתי. דרך אגב, כמובן שהפרדה מלאה של העסק והקהילה תפתור ממילא בעיות אלו - אבל לכך לצערי עדיין לא הגענו.

החבר משה לא אוהב את חלוקת העוגה. הצעתו לחלוקה שונה של העוגה לא התקבלה בקלפי. האם זה סביר לחזור עתה לראשית ולערער על המסגרת הכלכלית כולה??... הדבר מזכיר יותר מדי את הנורמות של העשור הקודם ("המפואר").

לדעתי אין לנו קיום בלי נורמות של כללי התנהגות כלכליים סבירים (שבנינו בעמל רב). אלו אבני החצץ התחתונות של הבנין שלנו... האם שוב נוציא אותן???

איתמר.

כ"ג באדר תשמ"ו (1986) דוד לרי

כ"ה באדר תשמ"ט (1989) מר אלקסיס לריז

כ"ו באדר תשמ"ז (1987) גב' אסתר פיליפס

זכרון

דמוקרטיה היא אמצ'י ולא מלכה

הבחירה

אכן צודקים דבריו של טומי עמית בקשר הקיים בין מימוש זכות ושיפור הדמוקרטיה. אך מסקנתו ש"אין לנו (היום) דרך דמוקרטית לאיזש תפקי-דים", היא מטקנה שמחטיאה את מטרתה, כי דמוקרטיה הינה אמצעי לניהול חיי חברה וקהילה, אך בשום פנים איננה מטרה בפני עצמה. לכן גם בכל מנגנון מדינה דמוקרטית קיימים בעלי-תפקידים ממונים ולא נבחרים. ואין הדבר אומר כלל שהמדינה יוצאת פחות דמוקרטית משום כך.

צריך להיות ברור, שמהבחינה העקרונית אני בעד בחירת בעלי תפקידים, אבל אני מאד נזהר שלא להפוך את המונח "בחירה" למונח אוטומטי, תרופה לכל צרה, דבר שמוציא אותו מהקשרו.

מרכזי ועדות ובעלי תפקידים צריכים וחייבים להיבחר (עם הסתייגות שאפ-רט בהמשך), אך חברי ועדה (להוציא המזכירות) אינם צריכים להיבחר, אלה להתמנות. כי דמוקרטיה איננה אך ורק מימושה המלא של הזכות לבחור, אלא גם זכותו המלאה, לא פחות, של כל פרט בחברה (אפילו שאיננו אהוד במיוחד) להשתתף בפעילות ציבורית בחיי הקהילה, אם רצונו בכך. כך היו פני הדברים בכפר הנשיא עד היום, איזון עדין ואנושי מאד בין הזכות להשתתף לבחור. ואני חו-שש מאד שאם ה"דמוקרטיה ההשתתפותית" תיפגע, כפר הנשיא ימצא את עצמו מ-קום פחות דמוקרטי.

הרעיון הבסיסי היה שבעקבות השתתפות מירב החברים בעבודת הוועדות, תיגדל גם מעורבותם בחיי הקהילה ותיגדל בהתאם אחריותם למתרחש. לכן, לדעתי, יש לבחור את ראש הוועדה, אך את חברי הוועדה צריך למנות בעצה אחת איתו. (גם ראש הממשלה נבחר ע"י הציבור, אך הוא ממנה את חברי הצוות, השרים, שאי-תם הוא מבקש לעבוד). יהיה זה מאד לא נוח וגם לא מועיל אם נכפה על מרכז נבחר לעבוד עם אנשים שניכפו עליו, ולא עם אנשים שבחר לעבוד איתם. הרי בסופו של דבר ועדה הינה אמצעי, כלי לשרות הציבור וצריכה להיות לה גם תפוקה כלשהי. עד כאן בקשר לבחירה ומינוי חברי ועדות. בקשר להסתייגות שיש לי לבחירת בעלי תפקידים - לדעתי יהיו מספר תפקידים שהפונקציה שלהם במערכת היא כזאת, שאם הקהילה לא תצליח לבחור חבר לתפקיד והתפקיד לא יאויש, תמצא עצמה המערכת נפגעת מבחינת התיפקוד, דבר שיפגע באורח החיים התקיין של החברה. כך ניצור מצב (שאני בטוח שטומי איננו חפץ בו) של האצת התפרקות המערכת. לכן, אני סבור, שאנחנו צריכים להחליט, בינינו לבין עצמנו, איזה תפקידים הם כאלה שהנושא בהם צריך להיבחר, ואי-זהו תפקיד שצריך להתמנות אליו ועל ידי מי.

לסיכום, במאקרו אני חושב שהפער ביני לבין טומי קטן הרבה יותר מכפי שהוא מתפרש מעל דפי-הכפר. ויתכן שנצליח להגיע להצעה משותפת על בחירת בעלי תפ-קידים ומינויים של חברי הוועדות. אם לא נגיע להצעה מפשרת, חשוב שחברי כפר הנשיא ישקלו היטב מה ירוויחו ומה יפסידו, כאשר הם באים להפר את האיזון שקיים בין הבחירה להשתתפות בשיטה הדמוקרטית שלנו, ורק אז יכריעו איזה סוג של חברה תקרום עור וגידים בעתיד הקרב לבוא כה מהר. להתראות בקלפי דודו.

מיומנו של איכזר-מסק

.....שלמה פלונס, המלווה המשקי שלנו מהתק"ס דורח

לנו על המשך "הסדר הקבוצים" עם הבנקים. בתק"ס ישנם 30 קבוצים במצב טוב, לא חיים בחדסי הבנקים, משלמים מס מיוחד לתנועה ע"מ לעזור לקבוצים החלשים. ישנם 35 קבוצים אשר מסוגלים להחזיר את כל חובותיהם לבנקים בתנאי שיפרסו אותם על 21 שנים. גם לאלה אין בעיות חוב עם הבנקים וחובותם סופית על ההסדר. עוד קבוצה של 35 קבוצים אשר מסוגלים להחזיר כרגע רק חלק מחובותיהם לבנקים. אנחנו נמצאים נמוך מאד בקבוצה הזאת, כי ביכולתנו להחזיר כ-40% מהריבית בלבד - ללא שום יכולת להחזיר את הקרן. ישנה עוד קבוצה של 15 קבוצים אשר אינם מסוגלים לשלם אפילו חלק מהריבית - ולאלה על התק"מ למנות "בעין משקם" - שתפקידו להוביל את אותו קבוצ ליכולת של תשלום כלשהו לבנקים. עדיין לא ברור איזה סמכויות ימסרו לאותו משקם, אבל ברור שזה לא נעים לאף קבוצ להקלע למצב כזה.

.....ישיבה עניינית וטובה של המועצה הכלכלית. בזמן האחרון המועצה פועלת יותר ויותר כמעין מועצת מנהלים של המגזר העסקי שלנו. תמיד מוגש חומר כתוב לפני הישיבה, וזה מאפשר לחברים לבדוק אותו ולשאול שאלות מבוססות. דוגמא מהישיבה של היום: אושר קורס של ניהול וכלכלה לחברים אשר יתקיים בכפר הנשיא עצמו. נתקבלו התוצאות הסופיות של כל הענפים ושל המפעל לשנת 1992. התקיים דיון על החומר אשר יוגש לבנקים שלפיו יקבעו תשלומינו לבנקים לשש השנים הבאות. אושרה תכנית של גידול ושווק של צמחי מרפא. סוכם להיפגש עם יועץ חצוני בקשר לתפקודה של המועצה ולבחון יחד איתו את שיטת הניהול בכפר הנשיא. 'לא רע עבור ישיבה אחת'.

.....הועלה נושא אחד נוסף, ערעורו של משה בין-חיים על גובה המסגרת לתקציבי קיום. חבל שמשם מנסה להכניס פרוצדורה חדשה ולא בריאה לכפר הנשיא, על ידי ערבוביה בין התחום העסקי והתחום החברתי. נכון. יש עדיין קבוצים שדנים באותו פורום על כדאיות של החלפת הטרקטור לגידולי שדה, לעומת תוספת ציוד למרפאה או החלפת הרצפה בחדר האוכל. אצלנו החלטנו מזמן להפריד באופן הרמטי בין שני התחומים האלה - כי אחד מיועד להגדיל את הרווחיות, והאחר להעלות את רמת החיים. קודם חייבים לדאוג לרווח, כי רק ממנו אפשר לשפר את רמת החיים. (היום ישנו פער די משמעותי ברמת החיים בין הקבוצים "המוצלחים" לבין הקבוצים "העניים")

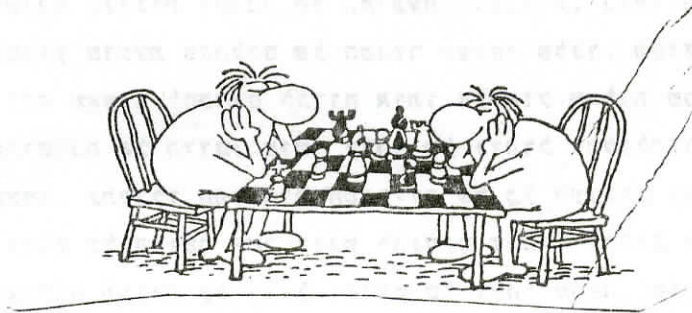
אצלנו המוסדות הפיננסיים תמיד רצינו את החלוקה בין העסק לבין צרכי החברה, ולזכרותם של חברינו, אפשר לציין בגאווה שתמיד אשרו את החלוקה בהבנה ובהסכמה כללית. לאחר קביעת "המסגרת החברתית", רק המזכירים יחד עם ועדת החברה, היתה מכינה את החלוקה בין הועדות השונות, כך שהשנה הציעו לבטל את התקציב עבור שי לחג לטובת תקציבים אחרים - כמו הגדלת תקציב הבריאות. - משה לא הסכים, הביא הצעה נגדית, אשר נפלה בקלפי בהפרש של שני קולות בלבד.

משה טוען שלא הובן כהלכה, כי לא הציע את השי על חשבון תקציבים אחרים, אלא על חשבון "הרזרבה המשקית". היות ואותה רזרבה לא נמצאת במסגרת של התקציבים, עליו לערער

המשך - מיומנו של...

על גובה המסגרת, כאשר יציע כמקור אחת לרזרבה. היות והתכנית המשקית מבוטסת על הצפיות של כל ענף וענף - היא איננה מספיק זהירה, וכך הכנסנו כ-10% רזרבה - כי אין לצפות שכל הענפים יגיעו למטרותיהם. ואז אם אין רזרבה מספקת, נחזור למצבנו מלפני שנתיים כשלא יכולנו לגמור את החודש, לא שילמנו לספקים בזמן ה-מוסכם, כמה הפסיקו לספק לנו סחורה או שרותים - ופשוט אסור לחזור לגיהנום הזה. פניתי למשה שלא להעמיד את הצעתו לקלפי, מכיוון שזה ערעור על נוהל והסכמה שפעלו כ"כ טוב שנים רבות. משה לא נענה - כך שערעורו יעמוד להכרעה, ואני מקווה שלא יעבור, אפילו שבעצם אין אף אחד מאתנו אשר לא היה מעדיף לקבל שי לחג. כדאי לציין שהמועצה הכלכלית החליטה לבחון את מצבנו הכלכלי בתחילת יולי - ואם אז יסתמן בצוע טוב יותר של תכניתנו, יש לשקול תוספת למסגרת החברתית. ואז יהיה על האספה לקבוע לאיזו מטרה - שי לחג, או החזר חובות העבר, או הגדלת התקציב הכולל - או קצת מזה וקצת מזה.

קולין.

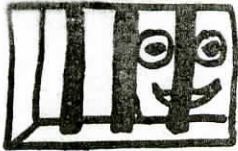
המשך - רשמים מהכלא

הנראה לעין, אין לי ספק שהמדליה הפלסטינית הראשונה תהיה בטניס שולחן.... כמעט 24 שעות ביממה אפשר לשמוע את קפיצות כדור הצלולואיד הקטן על מגרשי טניס השולחן הפרוטים בכל אגפי הכלא, בכל מִזְג אויר ובכל שעות היממה מתאמנים הכלואים, ולפי כל תורת ההסתברות, מכל האלפים שעברו ועוברים "מחנה אימוך סגור" (תרתי משמע) כ"כ אינטליבי משהו גם יגיע להישגים...

מילה טובה

"הרוק-מאן" הוא הוא ידידו של האדם (העומד על משמרתו) וכל מי שיגיד לכם משהו אחר פשוט טועה... ולכן לפחות על כך מגיע לעם היפני המלוכסן והחרוץ - מילה טובה!!

אבי רוזנקרנץ.

רשמים מהכלא

בימים אלה ממש, יכול קבוצניק מן השורה להגיע אל תוך כתלי הכלא, גם מבלי שמזכיר קבוצו ירים טלפון בהול אל חרות לפיד ויבקש ממנו לעשות לשחרורו... כל שעל אותו קבוצניק לעשות הוא להימנות על יחידת הפבמ"ר המהוללת, לקבל את צו המילואים המזמין אותו לתעסוקה מבצעית, ולהתייצב על פקל"ו בכלא מגידו ל-שמור על אותם "מינערים" (אינתיפאדיורים) שבאופן זמני נמנעת מהם לממש את מה שמכונה "זכותם הלגיטימית" ושבעתיה הם פה.

מכיוון שבכל האיסורים שהטילו אנשי המשטרה הצבאית האחראיים על המקום, עלי-נו המילואימניקים, לא כלול האיסור לכתוב, אנסה לכתוב ולשתף אתכם ברשמי מהכלא, והיות ואינני מתכוון להיות ח"כ מטעם ש"ס בעתיד הקרוב, ההסתברות שלי להגיע שוב לכלא די נמוכה... אנסה לתאר ולהיות אותנטי ככל האפשר. פתיח די ארוך, אני מודה, אבל גם המילואים לא קצרים (31 יום יא-מניאק) אז קצת סבלנות!!!

ב ז ק

רבות מדובר באמצעי התקשורת השונים על הצורך בהקטנת המונופול של "בזק" על תחומיו השונים, והנה דווקא כאן בקול תרועה ולאור הזרקורים (שעל מגדלי הש-מירה) מתרחשת הרפורמה הלכה למעשה.... במה דברים אמורים, לכלואים יש שרות שזכה לכינוי "פקס" ובו הם מעבירים הודעות מאחד לשני באגפים השונים של מת-קן הכליאה. למרות החומות והגדרות ולעיני השומרים מגלגל אחד הכלואים את הו-דעתו, צועק את שם הנמען ומעיף את ההודעה, תוך שניות עובר כדור הפקס עד לז-עד הרצוי - שרות עד פתח האוהל - ומיד מתקבל גם אשור המסירה.... בניגוד לבזק לא נשמעת כאן תלונה על איכות השרות...

ש י נ ו י

יום אחד, כשיפרוץ השלום, ופאטמה כל שהיא תשב עם רותי כל שהיא, על בקלאורה ונרגילה (מוקדש ליום האישה הבינלאומי) ירכלו ויפטפטו על דא ועל הא, יעלו חוויות מהעבר הקרוב ייתכן שהשיחה תשמע בערך כך;

רותי : איפה בעלך אחמד?

פאטמה: אם הוא כבר גמר לעשות כביסה וספונג'ה, אז הוא בטח מכין צהריים או שוטף כלים...

רותי: אני לא מאמינה, איך הצלחת לחנך אותו?

פאטמה: האמת, זה לא אני, זה בעצם אתם, את יודעת אין רע בלי טוב, כשהוא היה בכלא אצלכם, הוא למד לכבס, לבשל, לעשות כלים לסדר את המטבח הכל לבד, היום הוא כבר לא סומך עלי ועושה הכל לבד.

רותי: בחיי, ועוד באים בטענות לישראל, על פגיעה בזכויות האדם - וכשהיא פונה לבעלה - איציק, משה, אבי, - נשאלת בהתרסה: איפה אתה היית כשכל המה-פכה הזאת התרחשה?

וענה לה בעלה, כאשר הוא יושב עם שקית הפיסוטקים, מול הטלוויזיה כשרג-ליו במצב "על" : אני, אני בן שמרתי לכל האחמדי'ם האלה לא יתפרעו...

ס ל י ח ו ת

בלי שנשאל או ניתן את דעתנו לכך יצא לנו ליפול על חודש הראמון, בפרשנויות שונות: חלק אומרים בגלל הצום הם יותר קנאים. המקפידים אוכלים רק כשמותר, האחרים כשהם רעבים בלי להתחשב בשעות הצום... אבל כולם עונים בקול "אללה - אכבר" לקריאות ה"חזן" התורן שלהם,,, ואני חושב לעצמי על מה מבקשים - אם ב-כלל - הכלואים מבוראם סליחה. על מה שעשו בשמו לברואים אחרים בצלמו, או על זה שהם נתפסו ואינם יכולים להמשיך לעשות בשמו, מעשים לברואיו האחרים. "אללה הוא אכבר" ובטח יודע הרועה את נפש צאן מרעייתו. לי אין את האומץ לעצור אותם ולשאול...

מדליה אולימפית

אחרי 2000 שנות גלות ולא מעט נסיונות מביכים, זכתה ישראל במדליות אולימפיות דווקא בג'ודו. למה? ככה!

בהנחה שידוי אבנים והטלת בקבוק תבערה לא יהפכו מקצועות אולימפיים בעתיד

המכתב הבא התחביל (כאמלית) בדואר השבוע.
הכותב, אילו כהן, הוא בנו של נורברט, שגד
עם אחיו רון ואימו בארה"ב.

18.2.93.

לחברי הקיבוץ שלום!

פעם נוספת מילא הקיבוץ תפקיד של חוט-שדרה בחיי. כזה היה בשנות
הילדות שלי, כשמימן כל קיץ את כרטיס הטיסה כדי שאוכל לבקר
ולהכיר את אבי. כמובן, הקיבוץ לא הסתפק בה, והמשיך להיות משענת
בתקופת התבגרותי. הוא עוזר גם בתשלום שכר הלימוד באוניברסיטה
של אוהיו, ששם אני לומד. הקיבוץ העניק לי ולאחי \$1,000, כדי
לעזור לנו בהתמודדות עם נפתולי החינוך הגבוהה בימינו. בשם אחי
ובשמי, רב תודות. אנחנו מודים לכם מעומק לבינו.

היות ואנחנו בני משק (במקור BEN MESHEKS) וכולכם ראיתם
אותנו בדרגות ההתפתחות השונות, אני מרגיש שמגיע לכם לדעת מה
מעשינו באוניברסיטה. רון לומד ניהול תעופה - תואר בנושא זה
יכשיר אותו להיות אחראי, נגיד, על חברה במל תעופה - נגיד,
מנהל חברת T.W.A. בנתב"ג, לראות שאין תקלות ואין קשיים
כלכליים. אבל יתכן גם שיתמחה בניהול חשבונות, וייהפך לרואה
חשבון מוסמך, דבר שיותר כדאי מבחינה כלכלית. לאחרונה רון מנסה
לשפר את הציונים, ואני חושב שיהפך לרואה-חשבון מעולה.

באשר לעצמי, אני מתקדם יפה. אני סטודנט שנה שנייה עם
ציון ממוצע של A. את זה אני מספר לכם, גם מפני שאני מתגאה
בעצמי, אבל בעיקר כדי שתידעו שכספכם לא מתבזבז.

כפי שמסרתי לכם לפני שנה, אני לומד פסיכולוגיה - נושא
שמלהיב ומקסים אותי, ועוזר לי גם לצמח באופן אישי ולהגיע
למודעות עצמית. הפרופסורית שלי, פסיכולוגית קלינית והתפתחותית
בעלת שם (גב' פליסימה ס. סרפיקה), ממליצה שאלך באותו כוון,
אבל ברצוי להיות פסיכולוג יועץ - כלומר פסיכותרפיסט. כך אוכל
לעזור לנשים להתמודד עם בעיות בעבודה, בחיי הנישואים או
בחינוך הילדים. השנה אני מקווה להשתתף בצוות שחוקר את הנושא
"השפעת מצבי לחץ על מערכת החיסון של האדם".

עכשיו יש לי סיפור נהדר: כל תלמיד כאן חייב לבחור ב"קורס תרבות" אחד לפחות. עכשיו תידעו לכם שעד עכשיו הייתי יהודי לפי המוצא אבל לא למעשה. לא ידעתי כלום - אפילו על הכותל המערבי חשבתי שזה סתם קיר שהקימו כדי שיהודים יבואו לשם לבכות. אז בחרתי בקורס על "תרבות עברית". זה מדהים ממש, כמה ידע צברתי כבר. התחלנו עם אברהם אבינו, ודרך כל ההיסטוריה הגענו בינתיים להקמת הסוכנות היהודית. אנא תבינו, זה הכל חדש לי, ואני מרגיש כמו יהודה הלוי הגדול - "לבי במזרח ואנוכי בפאתי מערב". בעקבות כל זה אני רוצה גם ללמוד עברית בתור נושא משני. אמנם פטפטתי קצת, אבל אני לא יודע מספיק.

בתור סיום, אספר לכם ששוחחתי בטלפון עם בן-משק אחר, שמואליק אפשטיין, שגר כאן בקולומבוס, והוא סיפר לי שהיה במשק לפני זמן קצר. כך שאתם רואים, אתם לא סתם קהילה סגורה, אתם מהווים רשת קשר בין-לאומית. מדהים איך קהילה קטנה מסוגלת לזה.

שוב תודה, ואני מקווה שומכתב זה נתן לכם סיבה נוספת להתגאות בעצמכם.
אילן כהן ורן כהן.

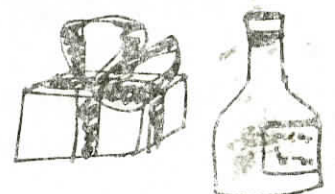
בזמן האחרון נדון נושא מאד 'בוער' במקומותינו. מוקדש לזה זמן יקר - הן באספה, הן בישיבות וכו'. מדובר במתן שי לחג, דבר שלפני דעת מספר חברים מסמל את היחד, האחווה והזאגה לזולת, ובאוויר מרחף סכום של 25,000 ש"ח.

ולכאן הגענו! באותו הזמן נשכחו מאיתנו הסכומים שחייבים לחברים מספר עבור תקציב הריהוט שהוקפא, נשכחה ההחלטה שפורסמה של המזכיר-רות, שבשנת התקציב הזאת נתחיל לשחרר באיזו שהיא צורה סכומים מהתקציב לנסיעות חו"ל. (בעקבות הבטחה זו התחילה ר. החברה לפעול, ועכשיו שותקת). כל זה ידוע, וחיים כולנו עם העובדות. רק מפעם לפעם מתעוררים למחשבות על "לאן הגענו".

כאשר הנורמה היא נסיעות חו"ל לעיתים תדירות, וכולנו מחפשים דרכים בהן להסתדר עם בעיותינו או בעיות משפחתנו, ו"להסתדר" - כלל שם המשחק, בדברים גדולים כמו בקטנים - דנים ביום א' על מתן שי לחג, אתם רואים - דואגים לזולת בכל זאת.

רינה כ.

דאגה
לכלל?

נליל עליון יותר

- שמעתי שהיית בכנס מעלות "גליל עליון יותר"? מה הסיפור מאחורי הכנס?
- ביוזמת ולנסי, יו"ר המועצה, פועל צוות היגוי, לתפוס יעדים לתזכ-נית-אב אסטרטגית. המפגש היה הראשון לנציגים מיישובי המועצה ופעילי המועצה, כדי לקבל היזון מהישובים על מגמות, שנראות לנציגים לקראת התפתחות בשנות האלפיים.
- איך העניין פעל?
- הכנס אורגן בצורה טובה. כ-150 נציגים/ות נאספו - צעירים, דור ביניים, פעילים מהעבר וההווה, ובמשך יומיים, בבית-ההבראה מעלות, נערכו דיונים.
- מה הייתה צורת הדיון?
- בקבוצות דיון גדולות (4) וקטנות של 8 אנשים והחברים זרקו את כל המעיק עליהם ומחשבות, איך הארגון האזורי יכול לעזור בפתרון.
- איך אתה אישית הרגשת?
- נפגשתי עם הרבה חברים שהכרתי בתקופות שונות של חיי, והיה מאוד מעניין לפגוש אותם. הרגשתי, שמעריבים אותי אישית בנושאים, הנוגעים לכל חבר באזור, כמו-כן שהמיסד האזורי מתייחס ברצינות, גייס משאבים ומש-אבי-אנוש - קרי חברים - כדי גם לדעת, מה חושבים בשטח וגם כדי לתת הרגשה, שהמועצה תחפש את הדרכים להגשים את רצון הציבור.
- מתוך 30 ואולי יותר מאפיינים להצעות מכל החוגים נבחרו 6 היעדים הבאים כחשובים ביותר לתקופה הקרובה, שעליהם צוות ההיגוי יתרכז עד יוני ויציע הצעות לפעולה. ואלה הם:
- * יצירת מסגרות אזוריות לפיתוח ועידוד יוזמות כלכליות
- * בניית מערכת חינוך בראייה כלל-אזורית של אצבע הגליל, שתאפשרנה התמחות בתחומים מגוונים
- * טיפוח גילאי 20-30 בקיבץ ובאזור
- * הבטחת מסגרת רווחה אזורית לכלל האוכלוסייה
- * פיתוח וטיפוח תרבות הפנאי במסגרת מערכות אזוריות
- * פיתוח מערכות השכלה גבוהה באזור
- ואני ממש חותם על 6 היעדים שנבחרו.
- האם היית הנציג היחיד?
- ברלה היה איתי, וחבל מאוד, שחברים נוספים מהקיבוץ הכי גדול באזור לא השתתפו, ובמיוחד צעירים. היה הרבה מה ללמוד מהכנס.
- ביזור אדם מנוסה בחיים, האם אתה חושב, שייצא משהו מהדברים אל הכוח או שהכול דיבורים?
- אני בהחלט חושב, שוולנסי, בתור אדם אנרגטי ומעוז ובעזרת המימסד האזורי, יוכלו לבצע לפחות חלק גדול מהיעדים - ובזאת דיינו.

בנושא הנ"ל
"גליל עליון יותר"
קיבלתי
שפע של חוזרים,
פרסומים, ופניות.
- אבל נראה לי
שהדו"ח הברור
והמתומצת ביותר
היה הדו"ח בעלון
של איילת השחר.
אני מקווה
שהעורכים יסלחו
לי על הגניבה.
(הרי יש לנו
נציגות שם
במערכת....)
אנגה

שרה לשמואל....שמואל לשרה!

בימים אלה כאשר ה"פרטי ליון" מתעצם במקומותינו אני מבקש להצטרף -
יש מי שיגיד, להתערב - בהתכתבות המרנינה בין שרה ושמואל. וזאת
בעיקר, אלא מה, לצידה של שרה.

נראה לי ששמואל טועה בחלק מנתוחי המצב שלו, גם היום וגם לפני
כשנה (בהקדמות למכלול הצעות השנוי שהוא העלה אז). עיקר טעותו ב-
כך שהוא מגדיר את ה"צורך" בקיום הקבוץ כמשימה לאומית ששוב אינה
נחוצה.

הוויכוח על כך הוא בערך בן גילו של שמואל, כי עוד בשנות העשרים,
שנים של אידיאולוגיות לוהטות בארץ, כבר התקוטטו מילולית בענין מ-
הות הקבוץ; האם הוא חברה מתוקנת או שמא חברה משימתית.
השפעתו האדירה של טבנקין הכריעה אז את הכף, לאמור: הקבוץ (המאוחד)
הוא חברה משימתית סוג א'. (בתור שבזה גם מילא משימות רציניות).
מחיר יקר שילם אז הציבור הקבוצי - ועוזביו הרבים - בזכויות הפרט
ובנוהלים דמוקרטיים.... עוד בקום המדינה, עת אנחנו התחלנו פה מה
שהתחלנו, עזבו רבים את הקבוצים בטענה שהנה, אין צורך בקבוץ, כי
יש מדינה שתמלא את המשימות שהקבוצים לקחו על עצמם עד אז.
אם כך, כל מה שעלינו לעשות זה להיזכר בצורך האחר חברה מתוקנת, שהוא
צורך נצחי, בכל דור ודור, ולא רק זה, אלא שהמלאכה הזאת אינה נשלמת,
אינה נגמרת לעולם. אפילו בקבוץ הבודד, כל קבוצת גיל בונה מחדש את ה-
מערך החברתי שלה ואת מרקם היחסים ההדדיים שלה.

טעות נוספת היא בטיעון ש"אי אפשר להמשיך כפי שעשינו במשך 40 שנה".
פשוט, משום שאיננו ממשיכים כמו שעשינו 40 שנה. השנויים שחלו באורח
החיים בקבוץ הם כה רבים שבעצם קשה למצוא משהו שנשאר כפי שהיה.
היו שנויים רבים שחשבנו אותם כמת-בקשים מתמורות פנימיות או חיצו-
ניות. הם נבעו מהחלטות וביצועים שננקטו יום ביומם בחיינו... האם כל
שנעשה היה נכון? ודאי שלא. קָה לָה וְרִי.

ואחרון חביב "רצון הצעירים". מי הם הצעירים? כמה מהם חושבים לפי מו-
דל אחד וכמה חושבים אחרת?

נכון, אמרתי שכל דור בונה מחדש. אבל כל עגד הוא לא קם ובונה קבוץ ב-
מקום אחר, אלא ממשיך כאן, הוא יבנה עם כל הדורות, כל השכבות. ואין ז-
כות אפילו לוותיקים להתבטל בפני רצונו... ואפילו אילו היה זה רצון
מגובש.

ועל טיבה של חברה או קהילה או כל שם אחר, ומה המלכד או המשסע אותה,
אולי בפעם אחרת.

טומי.

=====

הנוער העובד והלומד
מחוז תל-אביב דרום

לכבוד: קיבוץ כפר-הנשיא.

הנדון: הכעת תודה.

בתאריך 26/2/93 התארחו בקיבוצכם כ-200 חניכי ומדריכי "הנוער העובד והלומד" ממחוז ת"א דרום.

ברצוני להביע את תודתי על הארח ועל המאמץ שנעשה כדי להנעים את שהותנו בקיבוץ.
במיוחד עלי לציין את עזרתו של יוסי מלינה.

אם בצורה כלשהי נגרמה אי-נעימות או הפרעה למישהו מחברי הקיבוץ - אני מוצא לנכון להתנצל על כך.

ושוב - תודה.

בברכה

יוסם פרבר

רכז מחוז ת"א דרום.

בית - ירח

בית ספר תיכון מקיף ע"ש ליפרט
ד.ג. עמק הירדן 15115

טל: 06-750803/4/5 פקס: 06-750808

לאפרים מעין שלום רב !

1 במרץ 1993

ח' באדר תשנ"ג

ברצוננו להודות לך על הדרכתך הרצינית והמקיפה בתחנה ההידרואלקטרית.
הסיור שערכנו היה עבור משפחות תלמידי י"א הלומדים במסלול "מדעי הסביבה",
מתוך מטרה לפגוש משפחות התלמידים במסגרות לא פורמליות ובאמצעותם
להגדיל את מעגלי הנאמנים לסביבה.

ללא ספק "ההר הוליד עכבר" והשתדלתם כמיטב יכולתכם למנוע הפצע בנוף
אך נשארה הדיכומה בעינה, עד כמה מותר לנו האזרחים ל"שעבד" משאב טבע
לאומי כדרכים כלכליים פרטיים.

ב ב ר כ ה

נגה גזית - מרכזת "מדעי-הסביבה"

להגביר את הבטחון

בעקבות הארועים האחרונים של גנבות אופניים משכונת הוילות שליד מגרש הכדורגל, חדירות בקר לשטחנו ושריפת גלילי טפטפות על ידי שכנינו הטובאים, קיימנו פגישה דחופה על המצב עם מפקד תחנת ראש-פינה, רב-פקד רוברט שלום. בשיחה העלינו בפניו את תלונותינו על פגיעה ברכוש, גניבות והטרדות הולכות וגוברות מצד שכנינו ואת התחושה שהולכת וגוברת בחברים שהיינו להפקר. רב פקד שלום הגדיר את קשייה של המשטרה (מיעוט כח אדם, שטח אחריות גדול וחוסר מודעות של הקבוצים לשמירה על רכושם). בסוף השיחה סוכמו מספר צעדים שינקטו הן על ידי הקבוץ והן על ידי משטרת ראש פינה:

א. חובה לדווח לטוני על כל ארוע חריג שמתרחש.

ב. החברים מתבקשים להגביר את המודעות לרכושם הפרטי שנמצא מחוץ לביתם, ולמגן, לקשור, לכבול ולנעול במנעולים כל דבר שהוא נייד וניתן ללקיחה.

ג. השמירה בשער הקבוץ תתחיל בשעה 20:00 במקום 20:30 והשומרים מתבקשים להגביר עירנות ולשמור על הקבוץ ולא על הבוטקה, המצב פשוט מחייב שנוי דרסטי של ההרגלים הישנים. וחייבים לשמור על הרכוש היקר לכולנו (במיוחד, נא להקפיד למלא את הנחיות הרב"ש לשומרים).

ד. מפקד התחנה התחייב לשלוח לקבוץ ניידת במהירות מירבית (עד 15 דקות) לכל דיווח על כל ארוע שיתרחש. כמו כן פעם עד פעמיים בכל לילה, תיכנס לקבוץ ניידת משטרה שתחבור לשומרים בשער ותקיים פטרוול על כביש המערכת (השומרים מתבקשים לדווח לטוני אם הניידת הגיעה או לא).

ה. התארגן צוות תגובה למקרים של חדירת פרות וכליאתן, לשמירה עד שהמשטרה תגיע.

ולסיכום, אנו נמצאים כעת בגל של התנגשויות מציקות עם שכנינו הטובאים, חברים המבקשים להשתלב ולעזור בהתארגנות אבטחה נוספת שמתארגנת, מתבקשים להתקשר לטוני ולהודיע לו על נכונותם זו.

ביחד נעבור את הגל בשלום

דודו/קולין/טוני

9.3.1993

דו"ח המועצה הכלכלית מס. 51 מיום 26.2.93

נכחו: בני, קולין, דודו, גדי, איתמר, אביבה, מקס, אורי א, אורן, יוסי כץ,
איתן, תמר, זוהר, ברוך.

על סדר היום:

1. אישור פרטיכל קודם.
2. קורס למנהלים - מוזמן: בוב ויניו.
3. שי לחג - ערעורו של משה בן חיים.
4. תוצאות הכנסות הוצאות סופיות - 1992.
5. עניני עבודה - הקמת צוות.
6. הסדר הקבוצים עם הבנקים.
7. אישור תכנית 1993 של צמחי מרפא.
8. שיפור עבודת המועצה הכלכלית.

1. אושר הפרטיכל הקודם (5.2.93)

הקמת המלון - מכיון שלא ניתן לעבד את הנתונים הדרושים מפאת מחלה, נדחה הדיון
לישיבה אחרת.

קרן פנסיה - הדיון נדחה שוב מכיון שעשויים להיות שינויים מהותיים בנושא:
א. התק"ם עומד לפתוח קרן פנסיה משלו.
ב. מתברר שתכנית הפנסיה שעמדנו לחתום עליה מצביעה על סכום
נמוך מדי לחבר לחודש. הנושא נשאר על כן על סדר היום.

2. קורס למנהלים (רכזי ענפים, רכזי ועדות וכדומה)

בוב ויניו הציג בפני המועצה את תכניתו לפתוח אצלנו קורס לניהול לקבוצה של
40-50 אנשים, שמרכזים ענפים, מחלקות, וועדות וכדומה.

התכנית היא לפעול בשני שלבים. בשלב הראשון 8 מפגשים ובשלב השני 32 מפגשים,
שיתקיימו פעם בשבוע במשך 4 שעות. השלב השני יהיה מודולרי מבחינת הנושאים.

בדיון שיבחו כל הדוברים את מאמציו של בוב להקים את הקורס, אולם התייחסו בספקנות
מסוימת למידת המחויבות וההתמדה של נרשמים המגלים היום התלהבות רבה.

סובבם: לאשר עקרונית את קיום הקורס, בשני שלבים.
בשלב זה אושר תקציב של 10,000 ש"ח לשלב הראשון.
כמו כן לא אושרה הצעה לחייב את הנרשמים בפקדון סימלי, אשר יוחזר להם אם יתמידו.

3. שי לחג: בהשתתפות משה בן-חיים

משה הסביר את עמדתו, מדוע יש לפרוץ את המסגרת שנקבעה לשנת 93, שיאפשר את השי,
בסדר גודל של 25-30 ש"ח לחבר, לחג.

בדיון הסבירו מקס, איתמר וקולין מדוע אין לפרוץ את תקציב המסגרת. איתן הציג

שהמועצה הכלכלית תקיים את הדיון שהחליטה עליו, על שיטת ההצמדה בין תוצאות לבין התקציבים.

המועצה הכלכלית סכמה שאין לפרוץ את המסגרת שנקבעה והתקבלה על ידי האסיפה. יחד עם זאת, במחצית 1993 כאשר תסתמך תמונה ברורה יותר לגבי בצוע מחצית 93' ולגבי היתדות שנוצרו ב-92' יתקיים דיון על אפשרות של שינויים למסגרת התכנית ל-93'.

4. תוצאות 92': זהר הכין ריכוז הוצאות מול הכנסות.

5. עניני עבודה: בעקבות החלטת המועצה מ-8.1.93 קם צוות לעניני תכנית כח אדם (בהרכב של אביבה, קולין, ברור ומעין) שהחל בדיוניו על הדרכים להגדלת מספר העובדים בתמורה.

6. לקראת הדיון על ההסדר עם הבנקים:

קולין הציג את התכנית שתוצג בפני הבנקים והתק"ם. סוכם להביא לאסיפה דיווח של קולין ואיתמר על תכנית ההסדר. כמו כן, סוכם לקיים דיון במועצה לאחר הדיון הראשון עם קרן התק"ם ולהביא דיווח וחלופות להחלטות שלנו בנושא.

7. צמחי מרפא - בהשתתפות רוי ב.

למועצה הוגשה חוברת יפה שהכין רוי למשרד החקלאות יצויין שבעקבות הפניה שלנו התקבל מענק של 40,000 ש"ח לפיתוח הענף. רוי ענה על שאלות רבות שהופנו אליו. כ"כ הוא התבקש להכין תכנית עסקים לצרכי פנים ולא רק לצרכי חוץ.

סוכם:

א. רוי יכין תחזית ל-5 השנים הבאות.

ב. אור ירוק לשנה הקרובה.

ג. האישור מתייחס לגבי גידול חומר הגלם בלבד, ולא ליצור מוצרים מוגמרים.

ד. ההשקעות תבואנה מתוך מסגרת ההשקעות המאושרות למפעלונים.

8. שיפור עבודת המועצה הכלכלית:

בהמשך להחלטת המועצה לשפר את תפקודיה, נפגש הצוות עם שלושה יועצים וסיכם לבחור בצביקה כסה כיועץ. תכנית העבודה ועלויות ייקבעו לאחר פגישת עבודה שתתקיים עם המועצה כולה.

רשמה: תמר וו

תפוצה:

חברי כפר-הנשיא

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Purim, with all its ramifications, is over, and the little ones, as usual, had to dodge the rain to get to all the "happenings" arranged for them. There was a feeling that the number of visitors almost reached the Pessach proportions. Please DO let Netta know in time, if you are having guests for the Seder.
- * Rita, the Russian lady, has started cooking for diets. Apparently she loves cooking and is very pleased to do the job.
- * P'nina Golan, who has been working for the Upper Galilee Transport Co-op, is taking over the management of a factory for Marble-Castings, which is moving over to the Galilee from Tel-Aviv. We wish her every success.
- * Next week we shall be receiving a visit from Jane Henriques, the daughter of the late Col. Henriques, who spent his summers with us during his later years, after building his own house here (Michal and Itamar Eder live there now). Col. Henriques was a distinguished war-historian, and we were asked at the time by official bodies to allow him to build his own accommodation - which passed over to us with his decease. We are pleased to welcome his daughter here.
- * Bruce Whitham is off to Australia this week - for his first visit since he left there 27 years ago! As you know, he has a large family there, and there is a rumour that he will bring Jimbo back with him for a visit when he returns...
- * If you happen to be looking for our Public Telephone, it has moved around the corner, and is now situated in an (even smaller) cubby-hole without windows.
- * Did you see the beautiful video-film, showing the development of Shachar, the daughter of Ruthie and Eitan Gedalison, who suffers from Down Syndrome? It was made mainly (and it couldn't have been easy) to show other parents with similar problems what can be done by a loving and devoted family to help children like Shachar to develop their potential. Even though it is (of course) in Hebrew, you might like to see it.

SHABBAT SHALOM,

Inge

23 Adar (1986) - David Levi
25 Adar (1989) - Mr. Alex Levine
26 Adar (1987) - Mrs. Esther Phillips

J A H R Z E I T

11701

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

- 14.3.93. Eylon Maser
- 15.3. Aviva Lynton
Anat Erenberg
Inbar Cohen
- 16.3. Eric Erenberg
Joe Cina
Merav Etham
Shoshana Mader
Ruth Zigdon
Ofir Levenkopf (granddaughter - M.Cohen)
- 17.3. Mrs. Ray Glass
Z'mi Ben-Zvi
Leora Weinstein
- 19.3. Avishag Eder
Shoshana Sharkey
Elad Sharkey
Shaked Barak
Rina Eder
- 20.3. Danny Namali
Avi Ben-Avi
Kobi Waller (grandson - M.Cohen)

sorry!

- 18.3. Eric Lynton
Irit Gershman
Rotem Pearlson

HAPPY ANNIVERSARY

- 17.3. Rachel & Israel Avidor
Dinah & Danny Kramer
- 19.3. Anat & Adam Mader
- 20.3. Elinoa & Duby Bar-David

SUNDAY EVENING at 20:30

The LEE-RON

CHILDREN'S CHOIR

are singing for us in the Hall

